

And for the air; to be suspended

ואאזירא לתלות -

Overview

The גמרא explained that originally they were גוזר on ארץ העמים only, but there was no גזירה on the airspace of ארץ העמים, then came the רבנן דפ' שנה and were גוזר to be שורף on the גוש and be תולה on the ארץ העמים. Our תוספות reconciles our גמרא with other גמרות.

תוספות asks:

תימה דתנן במסכת אהלות (פרק ב משנה ג) אלו מטמאין במגע ובמשא ולא באהל¹ -

It is astounding; for we learnt in a משנה in מסכת אהלות; ‘these are מטמא through touch or carrying but are not מטמא in a tent -

עצם כשעורה וארץ העמים -

A bone of a dead person the size of **a barley and ארץ העמים**; it is obvious that there is no טומאה for being in the airspace of ארץ העמים, hovering over the ground, since the ground is not מטמא באוויר. How can we say here that there is טומאת ארץ העמים in its אויר (at least לתלות)?

תוספות answers:

ויש לומר דהתם מיירי כגון שהביא עפר מארץ העמים לארץ ישראל² -

And one can say that the משנה there is discussing for instance where he brought earth from ארץ העמים to א"י; in that case it is not מטמא. However if a person (or תרומה) goes into the actual ארץ of the העמים, he will become טמא (at least לתלות).

Another answer:

אי נמי כרבי שמעון דאמר קברי עכו"ם אין מטמאין באהל³ -

Or you may also say; that משנה (which states there is no בארץ העמים) is like ר"ש who maintains that the graves of עכו"ם are not מטמא in an אהל -

דלא החמירו בארץ העמים יותר מקבריהם⁴ -

¹ One becomes טמא if he either touches or carries (without direct contact) an ארץ העמים or עצם כשעורה (the earth of any country outside ארץ ישראל). However if he hovers over them or is under the same roof (אהל) with them he will not become טמא on account of טומאת אוהל. It does not apply to these two טומאות.

² If he touches or carries it in א"י he will be טמא, however if he is in the same אהל with it in א"י, he will remain טהור. The worst that could be is that there is an עצם כשעורה in this עפר, but עצם כשעורה is not באהל. However in ארץ עמים it is possible that he is being מאהיל over an entire מת.

זאת התורה **אדם** כי ימות בְּאֵהָל כָּל הַבָּא אֶל הָאֵהָל (במדבר [חקת] יד, ט) where it states by a מת is written in the תורה מטמא אהל ³ מטמא עכו"ם, therefore they are not אדם but only ישראל are called אדם. According to וְכָל אֲשֶׁר בְּאֵהָל יִטְמָא שְׂבַעֲתַי יָמִים ר"ש only ישראל are called אדם but not עכו"ם, therefore they are not אדם. See ב"מ קיד. ב. בְּאֵהָל.

⁴ One of the reasons they were גורר טומאה on ארץ העמים is because the עכו"ם would bury their dead anywhere, so we are concerned that he may come in contact with a corpse or skeleton. They later expanded this גזירה on אוירה because he may be מאהיל on the מת. However according to ר"ש who maintains that מטמאין באהל ר"ש who maintains that קברי עכו"ם אין מטמאין באהל, there is no

So they were no more stringent in ארץ העמים than the actual graves of עכו"ם.⁵

ועוד תירץ דההיא משנה נשנית קודם גזירה שגזרו על אוירה⁶ אלא על גושא בלבד -

And another answer is; that משנה (אהלות) was taught before they were גוזר on the ארץ העמים, they were only גוזר on גושא alone not אוירה.

אוייר ארץ העמים on גזירה in אהלות the משנה finds support that the תוספות

וכן משמע מדקאמר על גושא לתלות ועל אוירה ולא כלום -

And so too it seems (that the משנה in אהלות was before the גזירה on ארץ העמים) since the גמרא here states, 'they were גוזר on גושא and on אוירה nothing' - ואמאי קאמר ועל אוירה ולא כלום -

But why does the גמרא choose to say; 'and they were not גוזר at all on אוירה' - לימא⁷ דמעיקרא גזרו על תרוייהו לתלות ולבסוף גזרו על גושא לשרוף ועל אוירה כדקאי קאי - Let the גמרא say; 'that originally they were גוזר on both (גושא ואוירה) and לתלות' subsequently they were גוזר on גושא לשרוף and אוירה remained as it was לתלות' אלא משום דמוכח ממתניתין דאהלות דמתחלה כשגזרו על גושא לא גזרו על אוירה -

Rather the reason the גמרא did not say it in this manner is because it is evident from the משנה in אהלות (that ארץ העמים is not באהל) that in the beginning when they were גוזר on גושא they were not גוזר on אוירה.

והא דבעי בנזיר בפרק כהן גדול (דף נז, ב ושם) ארץ העמים

And this which the גמרא queries in נזיר regarding מסכת נזיר -

משום אוירה גזרו עליה או משום גושא גזרו עליה⁸ -

'Were they גוזר on it because of אוירה, or were they גוזר on it because of גושא' - הא פשיטא דאאירה נמי גזרו כדקאמר הכא -

But it is obvious that they were also גוזר on אוירה as the גמרא states here, so what is the query there in נזיר?!

תוספות replies:

reason to be גוזר on the אויר if there is no טומאה even on their actual grave.

⁵ However our גמרא maintains the עכו"ם קברי באהל are קברי עכו"ם, so eventually they were גוזר that even ארץ העמים is מטמא.

⁶ Therefore ארץ העמים is not באהל. However once they were גוזר on אוירה it is מטמא לתלות.

⁷ (אינהו גזרו אגושא לתלות ואאירא בלא כלום). It cannot mean the last answer, because what will the רבנן דפ' שנה (or אישא) have accomplished וק"ל.

⁸ The simple understanding of this query is whether one is allowed to enter the ארץ העמים where he does not come in contact with the land. If we say משום גושא he will be permitted, but if we say משום אוירה he will not be permitted. However since our גמרא states clearly that they were גוזר on אוירה, what is the query there; it is definitely מטמא?!

אלא התם הכי פירושא משום אורח⁹ גזרו עליה שלא יכנס באור ארץ העמים בשום ענין -
Rather it is necessary to say **that this is the explanation** of the query **there**; when we say (here) that אורח על אורא does that mean **that they were גזר on the actual אור** so that **no one can enter ארץ העמים in any manner** -
אפילו על ידי שידה תיבה ומגדל¹⁰ -

Even through a שידה תיבה ומגדל, for he is still in the ארץ העמים -
או משום גושא שהוא מאהיל על הגוש¹¹ -
Or is the גזירה on ארץ העמים (not on account of the אור itself, but rather) **because of the גוש**; meaning the אור is מטמא **since he is מאהיל on the גזר** -
אבל כשאנו מאהיל על הגוש כגון על ידי שידה תיבה ומגדל טהור:
However when he is not מאהיל on the גוש, for instance that he entered the ארץ מאהיל על טהור, since he was not שידה תיבה ומגדל through ארץ העמים הגוש.

Summary

The משנה which states that ארץ העמים is not מטמא באהל can be understood; a. he brought the עפר into א"י, b. it is according to ר"ש, or c. it was before גזירת אורח.

Thinking it over

According to the side of the query that they were גזר on גושא, since he is מאהיל on a מת¹², what is the purpose of this גזירה, for ממה נפשך if he was in contact with the גוש he is certainly טמא and if he was not in contact with the גוש, meaning he entered in an enclosed box, so he is טהור in any case, whether there is a גזירה on גושא or not.¹³

⁹ The הגהות הב"ח amends this to read אורח ממש (instead of גזרו).

¹⁰ These are loosely translated as a chest, a box and a cabinet. This means that the person (or תרומה) was carried into the ארץ העמים in one of these containers so he did not come in contact with ארץ העמים only with the airspace.

¹¹ See "Thinking it over".

¹² See footnote # 11.

¹³ See רש"י ד"ה ואאירא for one solution; is there another?